

Стремим се да не повтаряме грешките си, а да измисляме нови.

Интервю на **Envy** с **Alexander Hacke** от **Einstürzende Neubauten**

Всеки опит за описание на записите на *Einstürzende Neubauten* би се увенчал с катастрофален провал. Понятия като анти-поп, авангардна или експериментална музика са прекалено бедни и ограничени, за да дадат пълна представа за умотворенията на петимата берлинчани. Определения като нойз или индъстриъл биха били направо нелепи, особено по отношение на по-новото им творчество, въпреки че употребата на всевъзможни индустриални чаркове, машини и отпадъци е все така силно застъпена в записите и концертните изяви на квинтета. Ако пък пробваме да набутаме *Neubauten* в така често споменаваната на "страниците" ни "метална" жанрова ниша, ще предизвикаме бурен смях... макар че едва ли на този свят има група, вписваща се по-буквално в думичката "metal" от главните ни герои, имайки предвид факта, че освен традиционните китара, бас, синтезатор и, разбира се, шизофренични вокали, композициите на "срутващите се жилищни блокове" винаги са изобилствали от звуци, ритми и мелодии, изтръгнати с помощта на чукове, железни тръби, бормашины, зъбчати колела, ламаринени листове, стоманени плоскости, тенекиени кутии...

...но каквато и да е "истината" за "правилното" категоризиране на стиловата ориентация на *Einstürzende Neubauten*, фактите са неоспорими: имаме си работа с една от най-успешните (в глобален аспект) германски формации, пеещи на родния си език. Формация, издигната в тотален култ от далеч не малобройните си почитатели. Формация, сочена от мнозина съвременни музиканти за бездънен извор на вдъхновение. Формация, която е на път да предприеме меко казано специално и нестандартно турне от 22 дати в 11 европейски града, отбелязвайки 30-ата годишнина от историческото си създаване в индустриалните предградия на Западен Берлин през 1980 г.

Защо обаче ви "занимаваме" с тази група едва сега – с повече от четвърт век "закъснение"? Най-малкото, защото като че ли е безсмислено да ви предлагаме компилация от преводи на епизодите в историята ѝ, събрани от знайни и апокрифни източници в Интернет и печатните медии, тъй като, първо, бихте могли да свършите тази работа и сами, стига да проявявате интерес, и второ, би било безкрайно по-полезно, смислено и "ценно", ако ви

предложим не нашата (или на други колеги журналисти) гледна точка, а тяхната – на самите Neubauten. Е, добрата новина е, че най-сетне можем да го направим, тъй като дългите години, изпълнени с безплодни опити да се доберем до някой от петимата музиканти, най-сетне свършиха. Да, точно така – три десетилетия след основаването си, Einstuerzende Neubauten дадоха първото си интервю за българска медия. Вярно, не ни се "паднаха" основателите Blixa Bargeld и Andrew Unruh, но не ни "пробутаха" и относително младите попълнения Jochen Arbeit и Rudolf Moser. Честта да сподели мислите и възгледите си, при това напълно откровено и директно, се падна на човека, присъединил се към групата броени седмици след основаването ѝ и участвал във всичките ѝ начинания оттогава до ден-днешен. С нескрито и неустово удоволствие ви представяме Alexander Hacke.

Metal Katehizis: Дамата, отговаряща за връзките на Einstuerzende Neubauten с медиите, спомена, че си "нещо като експерт по музиката на Източна Европа", затова и интервюто ни е именно с теб.

Alexander Hacke: Мисля, че ме е надценила, ха-ха! Най-вероятно е имала предвид участието ми във филма "Музиката на Истанбул" ("Crossing the Bridge: The Sound of Istanbul") на режисьора Fatih Akin. По време на подготовката и самите снимки се запознах доста отблизо със съвременната сцена на този град, така е, но не бих казал, че съм особено наясно с музиката в цяла Източна Европа.

Сигурно все пак си слушал някаква българска музика, нали?

Като изключим това, до което всеки се е докосвал повече или по-малко – "Мистерията на българските гласове", съм попадал на множество компилации със записи с традиционните ритми и мелодии на Балканите, включително и от България, но в момента не мога да назова нито едно конкретно име.

Вероятно това се дължи и на факта, че никога не си бил в страната ни... Защо през всичките тези 30 години така и не сме имали шанса да приветстваме Einstuerzende Neubauten в България?

Сигурно знаеш, че до неотдавна нещата бяха доста сложни... На колко си години?

Не питай...

Ха-ха-ха, със сигурност не си по-стар от мен! Не знам дали помниш, но до 1989 г. беше изключително трудно група от Западна Европа да си уреди изява в държава от Източния блок, така че дотогава дори не сме и помисляли за подобна идея. След това просто не ни се е отваряла възможност. С удоволствие бихме дошли и във вашата страна, но тук идва един от основните проблеми при концертите на Neubauten – изключително мащабни и трудоемки са от логистична гледна точка и много малко промоутъри са готови да се наемат с организацията им.

Затова ли предстоящото ви есенно турне по повод 30-ия юбилей от създаването на групата ще премине само през 11 европейски града?

Донякъде – да. Отделно от това, турнето ни ще е по-специално, тъй като възнамеряваме да изнесем не по един, а по два концерта във всеки град. През първата вечер ще изпълняваме същинското шоу на Neubauten, а втората ще е нещо като специална сюита, съставена от няколко отделни партии, вариращи в различните градове. Като цяло, програмата за втория ден ще включва песни, които никога досега не сме свирили на живо, както и някои експерименти, а освен това отделните членове на групата ще представят страничните си проекти и солови композиции. Виждаш, че сме замислили нещо тотално различно от обичайното рок турне – с по два концерта във всяка зала и програма, която ще променяме за всяка спирка от обиколката, а това изисква изключително внимателно планиране и организация. Това е и причината да се спрем само на 11 града, а защо точно тези... Просто защото много ги обичаме и имаме хубави спомени, свързани с тях през последните 30 години (избраните градове за турнето са Амстердам, Лондон, Тампере, Берлин, Атина, Копенхаген, Стокхолм, Прага, Болоня, Париж и Брюксел – б.а.).

Как изобщо ви хрумна тази идея – да изнасяте по два концерта във всеки град?

Целта ни е да предложим на публиката нещо повече от очакваното. Да поканим хората в нашия свят и да им го разкрием изцяло, а не ние да нахлуем в техния, ако ме разбираш... Когато дойдем в съответния град, искаме да представим нещо различно от обичайното рок шоу, разкривайки всевъзможни аспекти от творчеството ни. С други думи, ще се опитаме да съблазним хората и да ги привлечем към идеите ни, вместо да ги завладяваме.

Разбирам... И все пак, ако трябва да бъдем малко по-конкретни, какво да очакваме от първите вечери от всяка спирка от турнето, т.е. от същинските концерти на Neubauten – предимно по-нов материал или композиции от цялата ви кариера?

Със сигурност ще свирим песни от всички албуми, но все още не сме започнали репетициите и съответно не сме решили какво точно да включим в сетлистите за турнето. Имайки предвид обаче, че става дума за концерти по случай 30-ата годишнина от създаването на групата, задължително ще представим по нещо от абсолютно всеки период в историята ни. Освен това, на предишното ни турне наблегнахме изцяло на по-нов материал, създаден през последните десетина години, така че няма смисъл да правим същото отново.

Ами вторите вечери? Ти самият спомена, че програмата в тях ще е специална и разделена в няколко части, а в официалното съобщение за турнето ви четем, че в началото ще има и "филми и инсталации", каквото и да означава това...

Става дума за аудио-визуални ефекти или "филмови колажи", както ги наричаме помежду си. Дело са на съпругата ми Danielle de Picciotto, която ще участва и в соловата ми програма. Въпросните видео колажи са сглобени от множество кадри от изявите ни през последните 30 години, монтирани по специален начин и с подходящ музикален фон. Ще ги пускаме в началото на втората вечер от всяка спирка от турнето, след което ще изпълняваме специалната Neubauten сюита, за която споменах, чиято сърцевина ще се състои от музика, която не сме свирили на живо досега. Възможно е на някои от концертите да изпълним и цял албум, но това ще бъде решено в движение. Както и да се развие вечерта, накрая със сигурност един или двама от нас ще излязат пред публиката със самостоятелна програма – различни членове на групата с различна програма в различните градове.

Тоест, ако група българи решим да се вдигнем и да ви гледаме в Прага или Атина, примерно, няма да видим соло изявите на всеки един от вас в края на втората вечер, така ли?

Не, няма как – би било невъзможно най-вече от гледна точка на времето, освен ако не решим да си отпуснем по десетина минути на човек. Това обаче би било безсмислено, ето защо в отделните градове един или най-много двама от нас ще се представят със самостоятелна програма.

Доколкото знам, по време на соло сета си Vlixa Bargeld ще "свири" само с помощта на гласа си, Andrew Unruh ще експериментира с всевъзможни ударни инструменти...

Да, така е – всеки от нас ще се представи в различна и най-вече нестандартна светлина. Vlixa ще изпълнява така наречените си "вокални акробатики", в чиято основа са традиционните му "беседи", които обича да изнася по света от известно време насам (става дума за т. нар. "spoken word performances", изнасяни и от изпълнители като Nick Cave, Henry Rollins и др. – б.а.). Аз ще представя съвместния си проект с Danielle – казва се Hitman's Heel и в момента работим над нов албум. Що се отнася до актуалната ни програма, в основата ѝ е част от последния ни издаден диск, "Ship of Fools" (2008), и представлява аудио-визуален спектакъл по една книга от Средновековието – написана е през 1458 г. от Себастиан Бранд и разказва за безразсъдството на човечеството, най-общо казано (освен "Ship of Fools", проектът на Alex и Danielle има още едно издание – "Mountains of Madness", записано с помощта на The Tiger Lillies и базирано на произведенията на Хауърд Лъвкрафт – б.а.). Изнасяме шоуто вече две години, а на предстоящото турне ще добавим и елементи от следващия ни албум, който ще е едноименен – "Hitman's Heel". Ще го представим на концертите на Neubauten в Амстердам, Лондон и Стокхолм.

Jochen Arbeit напоследък задълба в по-танцувална музика, затова и самостоятелната му програма ще е в тази насока. Ако правилно си спомням графика, ще я изпълни пред публиката в Париж и... Берлин, ако не се лъжа.

Andrew Unruh пък е замислил грандиозен спектакъл, в който дейно участие ще взима и самата публика. За целта е конструирал огромни перкусионни плоскости, изградени от всевъзможни видове ударни инструменти – от традиционни барабани и чинели до парчета ламарина, метални тръби и какво ли още не. Въпросните плоскости са около 50 – повтарям: петдесет! – като на всяка могат да свирят до четирима души. Идеята му е да постави няколко на сцената, а останалите да разпредели сред публиката, която да се включи в тази перкусионна вакханалия. Това ще се случи в два или три от градовете по време на турнето, като в момента съм сигурен само за единия – Прага.

Що се отнася до Rudolf Moser, неговата самостоятелна програма ще включва изпълнения с MoserMeyer – съвместният му проект с композитора Christian Meyer. Работят най-вече в сферата на филмовата и театралната музика и... Като че ли не пропуснах никого, нали?

Не... макар че би било идейно да поканите и вече бившите оригинални членове на групата – FM Einheit и Mark Chung, поне на някои от концертите от юбилейното турне. Обмисляли ли сте подобна идея?

Не, въпреки че лично аз все още свиря с FM Einheit или Mufti, както го наричаме – от време на време изнасяме концерти и композираме музика заедно.

Чудесно е, че поддържате връзка, и то на професионално ниво.

О, да – не сме спирали. Работим най-вече над записи за радиотеатър, които са запазената марка на Mufti (най-известните записи на FM Einheit в този жанр са "Prometheus/Lear" (1993), "Radio Inferno" (1993), "Apocalypse Live" (1994), "Deutsche Krieger" (1996), "Odysseus 7" (1999) и др. – б.а.). Виж, при Mark положението е малко по-различно... Честно казано, не знам дали изобщо е докосвал бас китарата си през последните години. Напусна Neubauten през 1994 г., тъй като му предложиха да стане старши вицепрезидент на "Sony Music" за Европа. Вече не заема този пост, но продължава да развива втория си талант, ако приемем, че първият е музиката – да бъде бизнесмен.

В нашия случай основната тема е първият талант, т.е. музиката, така че нека се придържаме към нея. Спомена, че ще издаваш нови записи с Hitman's Heel, което е чудесно, но още по-хубаво би било да ни зарадваш с новини за следващ албум на Einstuerzende Neubauten. Изминаха цели три години от появата на предишния ви диск...

Боже, три години ли станаха? Ха-ха-ха... Така е, да – не сме изкарвали нищо ново от 2008 г. насам, но пък тогава издадохме не един, а десет албума.

Да, но повечето бяха неофициални и...

Така е, но са си наши албуми. Пуснахме на пазара "Alles wieder offen" (2007) и "The Jewels" (2008), които са напълно официални издания, а освен тях тиражирахме и серията "Musterhaus", която включваше осем диска с експериментална музика. Вярно, няма ги по магазините и хората могат да си ги поръчат единствено от официалния ни сайт, neubauten.org, но сега, на турнето, възнамеряваме да вземем с нас всичко, което е останало, и да го пуснем в свободна продажба на щанда ни с мърчандайз. Така че, ако въпросният последен албум на Neubauten от преди три години, за който спомена, е "Alles wieder offen"...?

Да?

...ще трябва да те разочаровам – имаме още цели девет след него, ха-ха-ха!

Добре, приема се – няма да споря (въпреки че "The Jewels" включва вече появявали се под една или друга форма по-стари записи, а дисковете от серията "Musterhaus" са по-скоро звукови експерименти, отколкото пълнокръвни албуми). В такъв случай...

А, за малко щях да забравя – през октомври, непосредствено преди началото на турнето, ще се появи четвъртата част от "Strategies Against Architecture". Става дума за поредица от компилации, чието съдържание може да бъде обособено в три групи, условно казано – неиздавани песни, концертни записи и най-доброто от официалните ни албуми. Досега сме издали три "стратегии", като първата обхващаше периода от 1980 до 1983 г., втората – от 1984 до 1991 г., третата – от 1991 до 2001 г., а четвъртата ще е посветена на творчеството ни от 2001 до 2010 г. В изданието ще бъде включен доста материал, част от който е познат на феновете ни, но ще има и парчета, които ще шокират мнозина, хе-хе-хе... И още едно уточнение – за разлика от последните ни 12 диска, които

издадохме сами, чрез собствения ни лейбъл "Potomak", "Strategies Against Architecture IV" ще се появи благодарение на старите ни приятели от "Mute Records".

Говорейки за албуми, през последното десетилетие издадохте и два диска от поредицата "Supporter Albums" – "Supporters' Album #1" (2003) и "Grundstueck" (2005). Би ли разяснил какво точно представляват тези ваши "сподвижници" (supporters)? Доколкото знам, въпросните хора са обединени в нещо като своеобразен официален фен клуб на Einstuerzende Neubauten, нали?

Фен клуб? Хм... Да, може да се каже, макар че става дума за нещо доста по-развито и напреднало във всяко едно отношение. Идеята за "сподвижниците" е система, която развихме на базата на обединяването на две широко разпространени в Интернет структури. Едната е позната като "книги по поръчка", т.е. някой решава да отпечата нещо, примерно събраните съчинения на Маркиз Дьо Сад, но за да го направи, трябва да е сигурен, че има достатъчно хора, които биха си купили това издание, за да покрият разходите му, ето защо оповестява намерението си в Интернет и го разпространява с цел да попадне на потенциални купувачи, готови да платят за книгата предварително. По този начин човекът успява да набере необходимите средства и да отпечата и тиражира тома. Това е едната структура, на която се опираме, а другата наподобява порно сайт.

Порно сайт!?

Точно така. Посетителите на порно сайтове очакват да получат един вид интимност с обекта на желанието си, наблюдавайки "работата" му посредством уеб камера... Е, и ние направихме нещо подобно. Обяхме чрез официалния си сайт, че възнамеряваме да издаваме албуми, предназначени единствено за феновете ни, и то само за онези, които наистина имат желание да ги притежават. Текстът на въпросната "обява" гласеше приблизително следното: "Ако искате нов албум на Einstuerzende Neubauten, изпратете ни 35 евро или съответно 35 долара, срещу които ще получите специално издание, доставено до дома ви. В допълнение към това, ще имате възможност да ни наблюдавате чрез уеб камери, докато записваме, да говорите с нас и с други фенове на групата във форума, да получавате достъп до наши редки записи в mp3-формат и какво ли още не."

Направихме този проект на три етапа или "фази", както ги наричаме. Първата започна през 2001 г. и завърши с издаването на албума "Perpetuum Mobile" през 2004 г., като "сподвижниците" ни получиха и специалното му издание – т. нар. "Supporter Edition", достъпно единствено за тях. Втората фаза започна веднага след края на първата и кулминацията ѝ бе появата на "Grundstueck" през 2005 г. под формата на CD и DVD, които разпространихме само сред "сподвижниците", никъде другаде, т.е. получиха го само хората, които ни бяха помогнали да го запишем и тиражираме. По време на тази фаза успяхме да приобщим "сподвижниците" още повече към Neubauten, като ги поканихме да се включат и в някои от концертите ни. В крайна сметка се сформира хор от около 200 души, който може да се види в записа от шоуто ни в Берлин през 2004 г. (издаден на DVD под името "Palast der Republik" – б.а.).

Последната фаза – третата, започна в деня, в който завърши втората. Основните резултати от провеждането ѝ бяха появата на специалното издание на албума "Alles wieder offen", достъпно само за "сподвижниците" ни, които получиха и DVD със заглавие "3 Jewels", както и оригиналните версии на песните от издадения едва две години по-късно диск "The Jewels" в mp3-формат.

Внушителен замисъл, признавам, при това с постоянна динамика и развитие, залегнали в основата му... Също както и при музиката ви, между другото – и тя еволюира непрекъснато през последните 30 години и никой не успя да я "вкара" в някоя от утвърдените стилови ниши, макар да се опитваха да я определят ту като индъстриъл, ту като авангард, ту като анти-поп... Ти самият какво мислиш по въпроса? Каква музика създават Einstuerzende Neubauten?

Музика за душата... т.е. соул музика, ха-ха-ха! Виж, всяко едно от изброените от теб определения е донякъде вярно, но същевременно няма и нищо общо с реалността... Примерно "индъстриъл" – за мен това е музиката, която правеха Throbbing Gristle, Cabaret Voltaire и още няколко подобни групи в началото на 80-те години. Сам знаеш, че записите им нямат нищо общо с това, което започнаха да определят като индъстриъл по-късно – Nine Inch Nails, Ministry и пр.

Много ми хареса нещо, което каза току-що – че музиката ни еволюира. Лично за мен това означава да създаваш музика, неподвластна на времето и неподлежаща на категоризиране. Именно това се опитваме да правим открай време, а най-нормалното нещо е човек да става все по-добър в това, което върши. Вероятно това е и причината музиката ни да се развива и променя с годините – просто знаем къде сме сбъркали и се стремим да не повтаряме грешките си... а да измисляме нови, ха-ха!

Великолепно казано, ха-ха! А какво е Einstuerzende Neubauten – демократично формирование или група с изявен лидер?

Нито едно от двете. Einstuerzende Neubauten е анархистична общност. Обединение от анархисти-индивидуалисти. При нас няма демокрация. Има или твърдо "да", или категорично "не". Дори само един от нас да не е съгласен с нещо, не го правим. Вероятно затова взимаме решения толкова трудно, ха-ха-ха! А демокрацията се провали, поне според мен – точно както комунизмът преди това.

Как тогава създавате песните си – винаги заедно? И кое се ражда първо – музиката или текстът?

Има три варианта за писане на песни на Neubauten. Най-често на Blixa му хрумва някоя дума – просто дума, макар че понякога подмята и цяла фраза, въз основа на която се изгражда текста, последван от музиката. Това е единият начин. Другият е някой от нас да се появи на репетиция с нов предмет или музикален инструмент и да възкликне: "Хей, вижте какво намерих!" или "Хей, вижте какво конструирах!", след което започва да изтръгва звуци от въпросното нещо, а останалите се включват един по един, доразвивайки мелодията. Третата възможност е просто да свирим заедно без конкретна идея и от импровизацията да се роди същинска песен. Случва се на доста от концертите ни. Откакто сме в този състав, никога не сме излизали на сцена с напълно ясна представа за сетлиста ни – винаги има няколко места, които остават "празни", тъй като не сме

планирали какво точно да свирим там. Примерно след "Haus der Luege" (от едноименния албум от 1989 г. – б.а.) редовно импровизираме, но по-важното в случая е, че винаги записваме тези импровизации и не рядко се случва след време от тях да се развие истинска песен. Такъв е случаят с "Redukt", "Ein seltener Vogel" и много други. Наричаме тези импровизации "рампи", защото ни служат за основа за преминаване на следващото ниво в композирането.

Песните, които спомена току-що, са от по-новите ви издания – съответно "Silence Is Sexy" (2000) и "Perpetuum Mobile" (2004). Кой е най-успешният ви албум от гледна точка на продажби?

Последният – "Alles wieder offen".

А любимият ти?

Труден въпрос, но все пак бих назвал "Zeichnungen des Patienten O.T.". Това бе може би най-лудият период в живота ни... а и го свързвам с младостта ми, което ме кара да чувствам приятна носталгия, хе-хе... Издадохме албума през 1983 г., като в началото записвахме на 4-пистов касетофон, след което прехвърлихме записите на 8-пистов магнетофон, продължихме да работим с 16-пистов, после – с 24-пистов. Всичко започна изключително минималистично и едва ли не на шега, а накрая се получи истински албум. Целият този процес се оказа безценен урок за всички ни.

В тази връзка, помниш ли как започна всичко при теб? Доколкото знам, бил си едва 15-годишен, когато си се присъединил към Neubauten, нали?

Да, вярно е. Общо взето, винаги съм знаел какъв искам да бъда. Бях на 14 или 15 години, когато реших, че ще стана музикант. Точка. Нямах никакви колебания. Вдигнах си чантата от училище, сбогувах се с приятелите си и заявих, че напускам и тръгвам на турне. Така и стана (в първите години от кариерата си събеседникът ни се подвизава под псевдонима Alexander von Borsig – б.а.). Естествено, имах огромен късмет, че попаднах на точните хора, иначе не е ясно дали щях да осъществя мечтата си. В крайна сметка, не свърших в канавката, а успех да постигна това, което исках, като непрекъснато учех нови и нови неща, които не ти преподават в училище... Продължавам да го правя и до днес. Някои казват, че имам талант, други – че съм късметлия. Според мен и двете заключения са верни в известна степен...

Като се замисля, времената тогава бяха съвсем други... и тук идва един от основните проблеми днес. Навремето трябваше сами да си измисляме забавления, да си създаваме собствена реалност, в която да можем да избягаме... Дори в бившата Западна Германия имаше само три телевизионни канала, чиято програма спираше в полунощ, след което оставаше само бял шум: Kxxxxxxxxxxxxx! Нямахме забавления, нямаше Интернет, нямаше нищо. Всичко, което можехме да правим, бе да четем книги, да слушаме плочи или да свирим музика... или шум – зависи от гледната точка. Важното бе да си измислим занимания и забавления. В днешно време младите хора няма как да усетят тази тръпка, тъй като отвсякъде ги заливат информация и възможности за развлечения. Вероятно затова за повечето от тях е толкова трудно да имат собствени и оригинални идеи, ето защо се чувствам невероятен късметлия, че се родих и израснах в период, в който все още бе нужно да мислиш, за да се забавляваш.

А как стои въпросът с бъдещето? Как се виждаш след още 15 години? Все още като част от Einstuerzende Neubauten?

Да... ако е рекъл господ и не ми мине черна котка път, ха-ха-ха! Със сигурност ще продължа да се занимавам с музика във всевъзможни сфери. Обичам да работя с групи, обожавам да композирам филмова музика, приятно ми е да изнасям концерти със съпругата ми, изпитвам огромно удоволствие от експериментирането с различни странични проекти, без значение от стила или националността на замесените музиканти. Искам и непрекъснато да научавам по нещо ново за музиката – все още не знам толкова много неща в тази област... И едва ли някога ще ми омръзне.

Официална дискография на Einstuerzende Neubauten:

"Fuer den Untergang" (EP 1980)
"Kollaps" (1981)
"Zeichnungen des Patienten O.T." (1983)
"Strategies Against Architecture" (comp. 1984)
"2x4" (live 1984)
"1/2 Mensch" (1985)

"Fuenf auf der nach oben offenen Richterskala" (1987)
"Haus der Luege" (1989)
"Strategies Against Architecture II" (comp. 1991)
"Die Hamletmaschine" (radio play 1992)
"Tabula Rasa" (1993)
"Faustmusik" (theater play soundtrack 2001)
"Ende Neu" (1996)
"Ende Neu Remixes" (1997)
"Total Eclipse of the Sun" (EP 1999)
"Silence Is Sexy" (2000)
"Strategies Against Architecture III" (comp. 2001)
"Berlin Babylon" (movie soundtrack 2001)
"9-15-2000, Brussels" (live 2002)
"Supporters' Album #1" (2003)
"Perpetuum Mobile" (2004)
"Kalte Sterne [Early Recordings]" (comp. 2004)
"Grundstueck [Supporters' Album #2]" (2005)
"1/2 Mensch" (DVD 2005)
"25th Anniversary Tour 2005" (19 live CDs, 2005)
"Palast der Republik" (DVD 2006)
"Alles wieder offen" (2007)
"3 Jewels" (DVD 2007)
"Musterhaus Series 1-8" (8 CDs, 2005-2007)
"Alles wieder offen Tour 2008" (21 live CDs, 2008)
"The Jewels" (2008)
"Strategies Against Architecture IV" (comp. 2010)

